

§ 10 E. Med henblik på kontrol med rigtigheden af de oplysninger, der tilgår skattemyndighederne efter §§ 10 A og 10 B, kan ministeren for skatter og afgifter fastsætte regler om regnskabsføringen hos de oplysningspligtige.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1977 og finder anvendelse på obligationsrenter, der forfalder, og obligationer og kuponer, der overdrages efter den 31. december 1977.

Bemærkninger til lovforslaget.

Skattekontrolloven er senest ændret ved lov nr. 24 af 21. januar 1976, jfr. Folketingstidende 1975-76 spalte 1590, 2279, 3398 og 4101, tillæg A spalte 1433, tillæg B spalte 323 og 371 og tillæg C spalte 177.

Det foreliggende lovforslag går i hovedtræk ud på, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og andre, der indløser obligationskuponer, skal underrette skattemyndighederne om, hvem rentebeløbet tilfalder. Endvidere skal skattemyndighederne underrettes om stedfundne overdragelser af obligationer.

Indberetningen til skattevæsenet skal indeholde oplysning om personnummer eller arbejdsgivernummer efter kildeskatteordningen for kuponejeren eller parterne i overdragelsen. Lovforslaget pålægger derfor de pågældende en pligt til at oplyse disse numre, og endvidere skal skattemyndighederne have adgang til at underrette de oplysningspligtige penge- og realkreditinstitutter m. v. om numrene. Kuponen må ikke indløses, før de nævnte oplysninger om kuponejerens identitet er givet.

Forslaget om indberetning vedrørende overdragelse af obligationer skal give mulighed for, at de indberettede oplysninger om obligationsrenterne henføres til den skatteyder, der skal indkomstbeskattes af rentebeløbet. Den, der hæver kuponen for den renteperiode, hvori en obligation er overdraget, skal ikke beskattes af hele kuponbeløbet, idet han refunderer den anden part en del af rentebeløbet. Salgsindberetningen skal gøre det muligt at fordele renterne rigtigt mellem de to parter. Hvor obligationsoverdragelsen formidles af f. eks. en bank eller fondsbørsvekslerer, vil det normalt være hensigtsmæssigt at pålægge formidleren oplysningspligten. I en del tilfælde kan det dog være hensigtsmæssigt at lade oplysningspligten hvile enten på erhververen eller på overdrageren af obligationen. Hvis en erhverver eller overdrager ikke opfylder en ham pålagt oplysningspligt, giver lovforslaget mulighed for at anse den pågældende for skattepligtig af de indberettede renter af den overdragne obligation, medmindre han godtgør, at han har refunderet den anden part en del af rentebeløbet.

Det er hensigten, at en række enkeltheder skal fastsættes af ministeren for skatter og afgifter efter drøftelse med de berørte institutioner. Lovforslaget indeholder forskellige herpå sigtende bemyndigelser til ministeren.

Lovforslagets gennemførelse må antages at medføre en provenugevinst, fordi ikke-selvangivne obligationsrenter vil komme frem til beskætning. Det er imidlertid meget vanskeligt at bedømme, hvor stort merprovenuet vil blive, fordi de foreliggende statistiske oplysninger ikke gør det muligt at konstatere, i hvilket omfang obligationsrenter hidtil er blevet unddraget beskætning.

For at få en vis forestilling om unddragelsesernes omfang kan man søge at skønne over, hvor stor en del af den samlede obligationsrente der tilfalder skattepligtige personer og selskaber, og sammenholde dette skøn med et skøn over de obligationesrenter, der indgår i opgørelsen af de skattepligtige indkomster. Forskellen mellem de to skøn kan dog ikke uden videre tages som udtryk for, hvor stort et rentebeløb der er unddraget indkomstbeskætning, idet begge skøn må blive meget usikre. Det kan således nævnes, at der foreligger ret gode oplysninger om størrelsen af renteindtægter, der tilfalder Nationalbanken, pengeinstitutter, forsikringsselskaber og pensionskasser samt Arbejdsmarkedets tillægspension og den sociale pensionsfond, medens de resterende renteindtægters fordeling mellem skattefri institutioner samt skattepligtige personer og selskaber m. v. beror på et usikkert skøn. Skønnet over de obligationsrenter, der indgår i opgørelsen af de skattepligtige indkomster, er ligeledes meget usikkert, idet skattestatistikens oplysninger herom bygger på et udsnit af selvangivelserne, der alene omfatter personer, og renter af obligationer og pantebreve er her opgjort under ét.

Disse meget usikre skøn tyder på, at skattepligtige personer og selskaber modtager obligationsrenter, der pr. år er op imod 1.000 mill. kr. større end de obligationsrenter, der indgår i opgørelsen af deres skattepligtige indkomst. Kommer et rentebeløb af denne størrelsesorden frem til beskætning som led i en indberetningsordning, vil det offentlige